

Oliwia Liszka

„Pani”

inspiracja: „Lilije” A. Mickiewicza

I pada trup zakrwawiony do świeżej mogiły,
a zanim mrok i ciemność wokoło się rodzi.
Wietrzyk wieje, gdzieś wrona kracze,
I ja, zmęczona, również padam - na kolana.

Ospale garściami zakopuję martwe ciało pana,
wzdychając, stękając, jękając.
A potem wstaję, otrzepuję sukienkę i przez
strumyk idę, do starca po radę.

A że starzec dobry, rady mi udziela.

I tak teraz mogiła obleczona lilijami,
Młodych kusi pana braci.

A ja tylko czekam na ich wianki,
Bo nazywam się *pani*.